

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020568 18 Кж 6
Бања Лука, 04.09.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као председника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених М.Х., М.П. и З.Ш., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. Кривичног законика Републике Српске, а оптуженог М.Х. у стицају са кривичним дјелом омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. истог закона, одлучујући о жалбама бранилаца оптужених М.Х. и З.Ш., изјављеним против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020568 18 Кв 9 од 27.08.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 04.09.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених М.Х. и З.Ш., изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020568 18 Кв 9 од 27.08.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020568 18 Кв 9 од 27.08.2018. године, утврђено је да и даље стоје разлози за притвор према оптуженима М.Х., М.П. и З.Ш., против којих се пред тим судом води кривични поступак по оптужници Окружног тужилаштва у Бањој Луци број Т13 0 КТ 0037678 17 од 04.01.2018. године, којом се терете да су извршили кривично дјело неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 63/17, у даљем тексту: КЗ РС), а оптужени М.Х. у стицају са кривичним дјелом омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. истог закона.

То рјешење донесено је у поступку контроле оправданости притвора која се врши по истеку два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору, а због постојања притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12 и 91/17, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против тог рјешења, жалбе су у законском року изјавили браниоци оптужених М.Х. и З.Ш..

Бранилац оптуженог М.Х., адвокат Ч.Ћ. из Б.Л., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се рјешење преиначи и оптуженом притвор укине.

Браниоци оптуженог З.Ш., адвокати Д.К. и Б.М. из Б.Л., рјешење побијају због повреде Кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење укине и оптужени пусти на слободу.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Основана сумња, која се жалбама оспорава, утврђена је правилном оцјеном доказа на којима је заснована приликом одређивања притвора, његовог продужавања али и оних који су достављени уз оптужницу, поткрепљују основану сумњу да су оптужени предузели инкриминисане радње неовлашћеног промета супстанци и препарата који су проглашени за опојне дроге, на начин како је то детаљно за сваког од њих и описано у предметној оптужници и тиме учинили кривична дјела за која се терете. Осим тога, побијано рјешење правилно цијени да одбрана оптужених у досадашњем току поступка није указала на постојање доказа који би довели у питање утврђену основану сумњу.

Што се тиче притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС овај суд налази да су све одлучне чињенице правилно и потпуно утврђене и да је правилно закључено како и даље постоје нарочите околности које оправдавају бојазан да би оптужени могли поновити кривично дјело. Тако је правилно утврђено да је оптужени М.Х. осуђиван више пута за разна кривична дјела, а З.Ш., због истог кривичног дјела. Дакле, оптужени Ш. је специјални повратник, што даје посебну тежину његовим радњама у смислу да то указује на опасност од поновног чињења новог кривичног дјела. С обзиром да су оптужени раније осуђивани, очигледно је да казне које су им изрицане нису утицале да више не чине кривична дјела. Ово се односи и на оптуженог Х. јер бројност учињених кривичних дијела, изречене казне затвора и висина посљедње изречене казне затвора, указује на његову криминогену опасност, тако да није неопходно за ову оцјену да се ради о специјалном повратнику, како то жалба његовог браниоца погрешно сматра.

Када се наведене чињенице доведу у везу са њиховим лошим имовним стањем због тог што су незапослени и без сталних су извора прихода, а бавили су се продајом опојне дроге искључиво због стицања финансијске користи, те бројност радњи које им се стављају на терет, а које су предузете у релативно дугом периоду у коме су вршили кривично дјело, онда се потврђује правилност закључка првостепеног суда да су то нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени боравком на слободи поновити кривично дјело. Уз све то испуњен је и услов који се односи на висину казне која се може изрећи за ово кривично дјело и тиме за продужење притвора из разлога прописаних чланом 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

О свему томе првостепени суд је дао потпуне и јасне разлоге, које прихвата и овај суд, а све одлучне чињенице правилно и потпуно су утврђене и правилно је примијењен закон, па су жалбе бранилаца неосноване.

Стога залагање жалби да се побијано рјешење преиначи и оптужени пуне на слободу, није основано.

Због свега наведеног, одлучено је као у изреци овог рјешења, а на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић